

mel i sucre

O.C.B. SANT JOAN

PRENSA
CORONA

Obra Cultural Balear

SANT JOAN

Abril 1989, núm. 106

MELISUCRE — Març 106.

Butlletí Informatiu de l'Obra Cultural Balear a Sant Joan.

LOCAL SOCIAL — Casa de Cultura, carrer Bellavista, núm. 13.

CONSELL DE REDACCIÓ — Guillem Florit, Arnau Company, Joan Font, Joan Morey, Mateu Sastre, Gracià Sánchez, Cosme J. Nigorra, Joan Moratinos, Andreu Bauçà, Joan Sastre, Miquel Company.

Tirada actual: 500 exemplars.

Els articles originals s'han d'entregar abans de dia 18 del mes en curs.

NOTA: S'adverteix als possibles lectors de *Mel i Sucre* que, aquest revista, amb els seus escrits i comentaris pot ferir la sensibilitat dels esperits no acostumats.

Dipòsit legal — 49. 1983.

COBERTA — Fotografia de Mateu Joan.

CONTRACOBERTA -- Fotografia de Guillem Florit.

Les fotografies de coberta dels números 104 i 105 i la de contracoberta del número 105, les ha fetes n'Antoni Sastre, i no en Guillem Florit, com posàrem en aquestes mateixes pàgines.

En aquest número hi trobareu:

— Editorial conjunta de l'Associació de Premsa Forana.

— Notícies locals del que succeix al poble fins a l'hora de tancar l'edició, per l'OCB.

— Ajuntament, resum del ple celebrat el dia 31 de març.

— Mala llet amb intenció per Andreu Bauçà.

— El Teatre del Centre Catòlic: Una ruïna enmig del poble per Mateu Sastre.

— Antoni Ferriol, President de l'APA per Arnau Company i Gracià Sánchez.

— Adéu a un amic. (Francesc Company Bauzà, entre nosaltres en Paco Mena) per Antoni Sastre.

— De la festa des Pa i es Peix i dels Quintos.

— Crònica dels Quintos. Les activitats tradicionals d'aquesta festa típica de Sant Joan.

— Ha començat el curs de ball de saló. Els santjoaners/eres es diverteixen amb el ball antic per Miquel Company.

— La participació dels socis a la Cooperativa per Antoni Sastre.

— Mel i Sucre, dolcet dolcet, punt de vista crític i satíric per Joan Bauçà.

— Melisucresport. Disset anys després i resultats del bàsquet femení per E.C.

— Psicogabinet *Delirium Tremens*.

— La premsa forana a Sant Joan. Mig segle d'història (1) per Miquel Company.

— L'ull de vidre.

— Agenda mensual.

EDITORIAL

CABRERA LLIURE

Ja fa uns anys diversos grups i organitzacions de caire ecologista varen dur a terme una campanya de sensibilització de l'opinió pública i, al mateix temps, una batalla legal a fi d'aconseguir que sa Dragonera no fos urbanitzada. La incomprensió i el desinterès de l'Administració i el desinterès general envers la defensa del nostre patrimoni mediambiental varen ser vençuts per la tenacitat dels que tenien la raó del seu costat. La raó legal també els seria donada al cap d'un temps. Avui, patrimoni de tots els mallorquins, sa Dragonera resta per sempre lliure de la possibilitat de ser alterada i destruïda per l'ambició i per al profit d'uns pocs.

A l'altre extrem de l'illa, un petit arxipèlag, Cabrera, està en aquests moments pendent d'importants decisions polítiques que hauran de determinar el seu futur. Unes decisions que no semblen fàcils, donat que s'estan debatent distints graus de protecció i no es pot tenir encara la certesa que les decisions que es predran resultin les més adequades i convenients. Encara que la història de Cabrera és molt diferent de la de sa Dragonera.

Afectada de fins militars, l'illa ha romàs vigilada i protegida per un petit destacament que, és ben cert, no ha alterat substancialment el medi ambient. Per contra, ha hagut de suportar unes maniobres militars que fa temps que són fortament rebutjades. Així i tot, no ha planejat sobre l'illa el fantasma de la urbanització i resta pràcticament intacta, essent un dels últims reductes de natura que ens queden a les Balears.

Com s'ha de fer per protegir Cabrera per al futur? Aquest és el gran debat. El Govern de Madrid pretén que Cabrera quedi en mans de l'exèrcit, continuant amb unes maniobres militars, encara que renunciant a l'ús de foc real. En aquest sentit, està arrossegant a un ximple Psoe, en contra d'anteriors posiciona-

ments, i a un feble Govern autonòmic que, a canvi de no es sap molt bé quines contrapartides, sembla disposat a donar el seu vist i plau als desigs d'un distant i poc sensible Govern central. Al marge d'aquestes intencions hi ha una Proposició de Llei Orgànica, al Congrés dels Diputats, aprovada per unanimitat pel Parlament de les illes Balears, que pretén que Cabrera sigui en el futur un Parc Nacional Marítimo-terrestre i Reserva Integral, el més alt grau de protecció que es pot aconseguir per una àrea natural sota el control i l'administració de l'Estat. Però aquest assumpte, fins i tot abans de ser debatut, sembla que no arribarà a bon fi. Hi hauria encara una tercera possibilitat, que és la de declarar Cabrera Parc Natural per part de la Comunitat Autònoma, encara que sembla que no es farà ús d'aquesta via legislativa.

El Parlament de les illes Balears és sobirà i competent per prendre decisions que afecten la integritat del seu territori, i el Parlament espanyol hauria de respectar-les escrupolosament. Seria de desitjar, per tant, ara que encara som a temps d'evitar un atropellament a la sobirania popular de les illes, que l'acció política dels partits amb representació parlamentària a les Balears i a Madrid fos conseqüent amb els seus propis actes i del Parlament de l'Estat sortís la desitjable declaració de Parc Natural per a Cabrera. Altres decisions serien un frau i, a la vegada, un disbarat imperdonable.

Cabrera, com abans sa Dragonera, s'ha de veure lliure per sempre de la degradació i la destrucció.

Editorial conjunta
de la Premsa Forana de Mallorca

NOTÍCIES LOCALS

- Darrerament han aparegut a algunes portasses de la vila uns rètols de gual permanent en català. Sembla que la normalització comença a avançar a les capes més populars.

- Aquest mes, els juvenils del CE Sant Joan han canviat per tercera vegada l'entrenador. A partir d'ara és en Guillem Miralles Bauçà, santjoaner casat a Vilafranca i que gràcies a aquest càrrec ha recuperat el contacte amb la nostra vila. Esperem que en Guillem no es cansi tan aviat com els altres i que el futur de l'equip sigui un poc més blanc.

- El "lotero" ha fugit. Sembla que els cupons a Sant Joan no donen tant com a la capital o a la vorera de mar, on la gent és molt més jugadora.

- Sant Joan ha sortit a la premsa i a la televisió. El "Diario de Mallorca" hi dedicà un suplement "Pobles" dels divendres. El de Sant Joan va seguir la tònica habitual d'aquest suplement, de donar poca i magra informació. Massa bon paper per a tan poc resultat.

La mateixa setmana les imatges del santuari de Consolació i de les restes de l'ermita del puig de Sant Onofre varen sortir al programa "Ermites i santuaris" de TVE-B. Tot això succeïa la setmana abans del Quart Diumenge.

- Com és habitual cada quart diumenge de quaresma tingué lloc a Consolació la festa del Pa i el Peix. Hi hagué ball de bot després de l'ofici solemne, un concert de la Unió Musical de Petra -patrocinat per "la Caixa"-, venda de refrescs i de panades a càrrec del quintos i les habituals torroneres.

- La primera setmana de març vingué una nivelladora que preparà els carrers del Camp, de cara a la construcció de voravies i posterior asfaltatge.

- El 25 de març morí a Palma Francesc Company Bauzà, Mena, després d'una curta i penosa malaltia. Havia estat regidor de l'Ajuntament entre els anys 1966-70 i batlle del 1970-76, en substitució de Llorenç Jüan, Pubil. Durant el seu mandat s'asfaltà el camí dels Calderers, s'amplià el cementiri i es construí el pati de l'escola de les nines al carrer dels Molins. El 1968 fou president del Tele-club. Ha mort a seixanta anys.

- Aquest mes, dos lectors habituals de Mel i Sucre, Miquel Pastor i Joan Rafelet, tingueren dos accidents de trànsit. Sortosament, els dos individus en qüestió no prengueren mal. Els cotxes, en canvi, quedaren greument danyants.

- Ha començat un curs de ball de saló a la Casa de Cultura. Tots els diumenges hi ha una gran animació entre els assistents.

- La Conselleria d'Economia ha enviat cartes a dos-cents santjoaners reclamant el pagament dels tributs pendents. Aquests no s'havien pagat en el termini legal per la deficient gestió de la mateixa conselleria.

- El president de l'Associació de la Tercera Edat, Joan Bauçà, Tonió, presentà la dimissió, al·legant motius de salut. Es diu que el nou president, una vegada fetes les pertinents eleccions, serà Ramon Gaià Carbonell, l'apotecari.

- L'Ajuntament de Sant Joan ha convocat concursos per cobrir dues places. Un és un concurs-oposició per a agent de la policia local. L'altre és un concurs per a l'elecció del nou jutge de pau. Els interessats poden passar per la Secretaria de l'Ajuntament. Els comunicats que l'Ajuntament ens ha fet arribar estaven redactats en castellà. Amb un poc de sort tindrem funcionaris que parlaran foraster.

- Els covers de Sant Joan continuen l'exploració de tots els forats de Mallorca. Aquest mes han visitat coves a Cornavaca i a la península d'Alcúdia.

- L'escala de la plaça ha accelerat el seu procés de destrucció. Si voleu veure els darrers escalons sencers anau a veure-la com més prest millor. D'aquí dos mesos ja no serà possible.

- Es veuen pel poble molts de corredors i corredores estrangers. L'anormal bon temps que patim sembla haver atret la seva presència. Els bars i les botigues en són els més afavorits.

- Dia 18 de març el "Diario de Mallorca" dedicà més de mitja plana a una sèrie d'abocadors il·legals de vehicles i objectes diversos del terme de Sant Joan. Els abocadors estan situats a la garriga i pinar del Cremat, ben veinat del poble de Vilafranca. Són utilitzats, presumptament, pels veïns d'aquest poble. El reportatge estava signat per Miquel Barceló, corresponsal de DM a Vilafranca.

- Ja ha quedat instal·lat el caixer automàtic de "la Caixa". Així es resoldran necessitats peremptòries de diners a qualsevol hora i a qualsevol dia.

- Com cada any, nombrosos santjoaners pujaren a Bonany el dia de la tercera festa de Pasqua. És una festa que es manté, malgrat ser dia de feina per a molta de gent.

- Dia 12 de març la Peña Motorista de Sant Joan organitzà un trial. Pel 16 d'abril ha organitzat una prova de cross al circuit de Binifarda.

- L'Associació de Pares d'Alumnes del col·legi públic de Sant Joan rifà una porcella. Els billets de la rifa estaven escrits en castellà. Tot sigui per donar bon exemple als fills.

- Poca gent ha seguit estrictament la norma donada per l'Església de no menjar carn els divendres de quaresma. Alguns partits polítics, de tot color, aprofitaren aquests dies per fer sopars, no precisament d'arengades.

- El temps continua amb una monotonia que ja dura des del mes d'octubre: molt de vent, molt de sol i poca aigua. Si no canvia prest, estarem davant la sequera del mil·leni. Un amable lector ens ha fet arribar aquesta glosa:

Es Quart Diumenge és aquí
amb una bona sequia,
ell és com sa Monarquia
que és ben mala de sofrir.

- El santjoaner Rafel Soler és el co-autor d'un llibre sobre els rellotges de sol a Mallorca. Aquest luxós llibre s'ha presentat fa poc a Palma i a Barcelona. Ja és a la venda.

- Al ple ordinari del 31 de març, el batle i el regidor de l'interior compararen els qui estan d'acord amb les fetes dels quintos amb els qui donen suport a ETA. Sobren comentaris.

AJUNTAMENT

Resum de la sessió ordinària celebrada el dia 31/03/89.

La sessió va començar puntualment a les 9,30 del vespre, no varen assistir Sebastià Gayà i Arnau Company.

1.- Aprovació de l'esborrany de l'acta de la sessió anterior.-

Com que no hi va haver cap objecció, va ser aprovada per unanimitat.

2.- Informació de les resolucions del batle des de la darrera sessió ordinària.-

Són les següents:

- 24 llicències d'obres
- Una llicència per instal·lació d'una fàbrica d'embotits al carrer de la Pau, a nom de Joan Jaume Matas.
- Certificació del pressupost de l'ajuntament de 1988.
- Una llicència per vehicles funeraris classe C a nom de Margalida Estrany.

3.- Informació de la liquidació del Pressupost de 1988.-

Segons la nova Llei de Reforma de les Hisendes Locals, una vegada que el batle ha aprovat el pressupost, se n'ha de donar compte al ple, una vegada enviada una còpia a la Delegació d'Hisenda i una altra a la Conselleria de Recaptació i Hisenda.

En línies generals, el pressupost ha quedat així:

- Total ingressos.	28.547.936 ptes.
- Total despeses	28.547.918 ptes.
- Existències a caixa a 31/12/88	19 ptes.
- Pendent de cobrar a 31/12/88	5.978.275 ptes.
- Pendent de pagar a 31/12/88	5.475.706 ptes.

Juan Matas Antich va demanar uns aclariments sobre el pendent de cobrar, i entre el batle i l'assessor jurídic li donaren les aclaracions pertinents.

4.- Reconeixement de crèdit a favor del Centre de Gestió Cadastral i Cooperació Tributària.-

Aquest centre gestiona l'actualització dels cadastres d'urbana i rústica dels ajuntaments.

Durant l'any 1986 es cobrà a l'ajuntament aproximadament un 3% de la recaptació per fer aquesta feina, i resulta que enguany han pujat a un 9,68% (un 300% més), de manera que la xifra pujarà un total de aproximadament 780.000 ptes.

El batle va intervenir per explicar que, encara que s'havia mogut molt en aquest sentit, no havia aconseguit que li aclarissin el perquè d'aquesta puja tan desmesurada. L'assessor jurídic va dir que encara que l'ajuntament es negui a pagar, el Centre té recursos legals per cobrar, de manera que de totes maneres (amb explicacions o sense) aquesta quantitat no quedarà més remei que pagar-la.

Per altra banda pareix ser que serà el darrer any que

es paga una taxa fixa pels serveis del Centre, ja que a partir de l'any que ve la cosa funcionarà per convenis, i cada ajuntament pagarà just les feines que aquest Centre li faci.

5.- Aprovació del projecte de "Vestuaris y Aseos" per la Pista Poliesportiva i ratificació de la petició de subvenció.-

La Conselleria d'Educació i Esports ha tret una línia de subvencions a la qual es pot acollir una obra d'aquestes característiques, i la Comissió de Cultura, en reunió de dia 7 de març, va acordar encarregar un projecte per la instal·lació d'uns vestuaris al soterrani de l'edifici-residència pels vells, a devora la plaça del Camp. Com que el termini de presentació de sol·licituts acaba dia 15, tot es va haver de fer amb presses, i es va fer la sol·licitut i enviar el projecte havent passat just per la Comissió de Cultura.

Gabriel Mora va dir que ell no havia tengut temps de mirar-se el projecte, i que trobava que havia de passar per la Comissió d'obres abans d'anar al Ple, i que per aquests motius no podia votar favorablement a l'aprovació del projecte.

Passat el punt a votació, va ser aprovat per 6 vots a favor i 1 en contra. (El portaveu d'A.P., actualment P.P., havia donat permis als altres dos regidors per exercir la llibertat de vot).

6.- Modificació de la contracta de les obres de la 1ª Fase de construcció del Club d'Esplai per la 3ª Edat.-

El contractista va oferir a l'ajuntament un descompte amb obra feta a l'edifici, resulta que en aquests moments per raons tècniques no és possible realitzar-la segons estava previst, i s'ha hagut de modificar el projecte. Amb aquesta modificació ja es podrà dur a terme aquesta obra, valorada segons l'arquitecte en unes 450.000 ptes.

7.- Devolució de fiances de contractes d'obres.-

La Comissió d'Obres, en reunió celebrada el 21 de març, va decidir posposar al Ple la recepció definitiva i devolució de fiances de les següents obres:

- De Melchor Mascaró S.A.:
 - Obres de Sanejament Zona B
 - Pista Plaça Constitució
 - Asfaltat del Camí de Son Roig
- De Antonio Riutort Payeras:
 - Casa de Cultura

Es va decidir així mateix no donar per acceptada l'obra dels accessos a l'escola pública, ja que s'hi han constatat uns defectes de construcció que el contractista (M.Mascaró) haurà de subsanar a compte seu.

8.- Proposta de nomenament de Secretari-Interventor.-

Com tots sabem el nostre ajuntament té vacant la plaça de Secretari. Recentment hi ha hagut oposicions per accedir al Cos de Secretaris d'Ajuntaments, i n'hi ha uns quants que han demanat la plaça de Sant Joan. Pareix ser que

el que té més possibilitats de venir és Javier de Oleza Serra, que per cert és mallorquí, natural de Palma.

9.- Precs i preguntes.-

El batle va informar al Ple que:

- A partir d'ara, i gràcies d'un conveni entre la Mancomunitat del Pla i el Consell Insular, Sant Joan comptarà amb un servei d'Assistència Social, que serà prestat per una al·lota que atindrà els problemes que es puguin presentar sobre pensions, assegurances, ... Aquesta al·lota atindrà els santjoaners (sobretot persones d'edat) tots els dimecres, de 10 a 12 del dematí, i intentarà resoldre els problemes d'índole burocràtica que puguin tenir.

- Ben prest serà possible realitzar extraccions de sang a l'ambulatori de Sant Joan, per la realització d'anàlisis.

- Està a punt de ser adquirit el vehicle (Renault 4L) per la Policia Municipal, subvencionat a la totalitat per la Comunitat Autònoma.

- Aviat es començaran a canviar les plaques dels carrers, amb els noms normalitzats.

- Les obres de nivellació del barri del Camp per procedir a l'asfaltat, estan a punt de començar.

Juan Matas Antich va intervenir per:

- Demanar que es puji el sou dels funcionaris de l'ajuntament un 1.8%, que és l'augment que donarà el govern central a tots els funcionaris de l'estat.

- Demanar que s'arregli d'una vegada l'escala de la plaça, davant Es Centro, que la gent en comença a fer befa. El batle va dir que l'assumpte estava en marxa, que hi havia hagut problemes, i que de totes maneres encara hi havia una fiança de 300.000 ptes, de les quals es descomptaria la reparació.

Gabriel Mora va demanar si l'ajuntament consentiria que els "trastos" que els quintos havien duit al peu del campanar hi estassin molt més temps. El batle i el delegat d'interior varen dir que mirarien de posar-hi solució com més prest millor.

Joan Sastre va intervenir per ratificar el prec de Juan Matas Antich sobre l'escala de la plaça. Va afegir que trobava un desgavell que una obra que va costar tants de doblers, al cap de mig any d'estar feta ja comença a espanyar-se, com mentres l'escala que hi havia abans va aguantar 50 anys sense cap desperfecte.

I, després d'una petita i encrespada discussió sobre les fetes dels quintos per Setmana Santa, es va aixecar la sessió a les onze del vespre.

Joan Sastre Joan

SUBSCRIPCIÓ PER UN ANY, 2.000 ptes.

Nom: _____

Cognoms: _____

Carrer: _____ núm.: _____

Població: _____ c.p.: _____

Banc o Caixa: _____ núm. compte: _____

Feu arribar aquesta butlleta de subscripció a qualsevol membre de l'equip de redacció o enviau-la a: MEL I SUCRE Sant Joan, Bellavista, 13.

_____ firma

MALA LLET AMB INTENCIÓ

La lectura quotidiana de la premsa que es publica a Palma ens demostra que la dita de la gent major que "tots els diaris diuen el mateix" és falsa. Si llegim amb atenció les notícies, els editorials, els articles d'opinió o les cartes al director, ens adonam que tot segueix una mateixa línia preestablerta pels editors i directors dels mitjans informatius.

Aquesta línia informativa fins ara es materialitzava primordialment als editorials i als articles d'opinió. Quedava lliure, relativament, de la línia manada per l'empresa periodística la secció més popular i més llegida d'aquests. Em referesc a la secció dels successos. He emprat un verb en temps passat perquè també hi ha arribat la línia marcada per les altes instàncies de l'empresa.

La secció de successos o succeïts tradicionalment s'ha realitzat per periodistes en període de pràctiques o per periodistes sense cap afany de superació o d'anar escalant posicions en l'estructura del periòdic. El llenguatge que fins ara han emprat aquests periodistes és un llenguatge concís, descriptiu, parc, a base d'inicials, d'edats i de notes de premsa que facilita la policia. Un llenguatge que canvia molt d'un mitjà a un altre i, fins i tot, d'un lloc a un altre. Es tracta d'una secció en què la cosa més important són els gran titulars que remarquin uns fets espectaculars que han succeït.

Però, tot això està canviant i hi ha qualque mitjà que empra aquesta secció per complementar la seva línia anticatalanista, de la qual és el màxim responsable el periodista Antoni Alemany.

Aquest periodista, ex-assessor del president Cañellas a la passada legislatura, conegut per les seves disputes amb altres periodistes, rei dels pseudònims (Salutati, Tiresias, Nadir, etc.), és l'exponent intel·lectual de l'anticatalanisme al seu diari, "El Día-16", i a les tertúlies periodístiques de RNE-Ràdio 4. I ara, com que no li bastaven totes les seves trones per predicar les seves idees: les seccions de "Tiempo de primavera", "Discorsi", "Breus", "Perlas", la tertúlia de Ràdio 4 i els editorials del seu diari, ha decidit fer arribar la seva

doctrina als successos i, si no ho creieu, vegeu-ne un exemple prou explicatiu.

El dia 15 de març de 1989 es podia llegir, com a encapçalament d'una notícia, la frase següent: "Un catalán estafa 13 millones con cheques robados". Aquestes paraules estaven escrites en lletres grosses, lletres de titular de notícia. Més endavant, a l'explicació de la notícia, es deia que el català s'anomenava José Manjavacas Blanco. En principi, ens podem fixar en dues coses: per al diari és més important el continent que el contingut, l'autor que el fet, la "nacionalitat" de l'autor que els doblers estafats. Al mateix temps és curiós d'observar com són de "genuïnament catalans" els cognoms Manjavacas i Blanco; almenys si fossin Menjavaques i Blanc seria creïble, però amb els que porta es fa difícil creure que sigui un "catalán". Sembla més bé que sigui un xarnego, el que aquí diríem un "foraster" de Catalunya. Però ja ho podeu observar, va ser un "catalán".

Per contra, el 16 de març, l'endemà, al "Diario de Mallorca" es podia llegir que hi havia hagut una "Estafa de más de un millón de pesetas por venta de jamones". Més avall es podia llegir que un tal Francisco P. Y., de trenta-quatre anys, natural de Madrid, havia fugit de l'empresa en què treballava com a representant amb la furgoneta que utilitzava plena de cuixots, els quals havia venut posteriorment pel seu compte. El fet que fos natural de Madrid no va ser suficientment important com perquè el "Diario de Mallorca" ho destaqués com a titular. Quina diferència!

Quan tots havíem cregut que els adjectius usats a les descripcions dels presumptes delinqüents estaven tots inventats, ara veiem que ens equivocàvem. Als típics "de aspecto agitanado", "de tez morena", "con acento sudaca", "norteafricano", hi podem afegir, gràcies a "El Día-16" i al seu anticatalanisme, el pitjor dels adjectius amb què es pot qualificar un presumpte delinqüent: "catalán".

I és que el senyor Alemany i els seus col·laboradors saben el que es fan. Amb notícies d'aquest tipus, i amb d'altres (com la no transmissió

del partit de futbol Madrid-PSV Eindhoven, el que intenten és crear un estat d'opinió que refusi a les illes no tan sols el català com a llengua, sinó també tot el que soni a aquest adjectiu. Perquè també "El Día-16" és responsable de publicar, quinze dies abans que tingués lloc el partit, que el Madrid-PSV no es veuria a Mallorca. Va ser l'únic diari que hi dedicà molt d'espai i que, a més a més, hi insistí en dies successius. I tot, segons ells, per culpa de l'anomenada dictadura catalanista, que ens té els televisors connectats a Barcelona. Ho publicaven sabent que era fals, ja que sempre que s'ha donat aquesta circumstància, coincidència de partits internacionals entre el Barça i el Reial Madrid, a Mallorca sempre hem vist els partits del Madrid. I no havia raons perquè això no succeís. Després, a l'hora de la veritat, no només veiérem un partit, sinó que en veiérem dos; amb la qual cosa, i gràcies a la "dictadura catalanista", de ser uns desgraciats que no veuríem cap partit, passàrem a ser uns

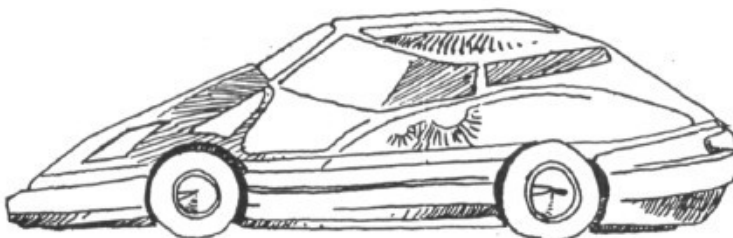
privilegiats respecte de la resta de comunitats autònomes que tenen TV pròpia, ja que veiérem els dos partits.

Però el senyor Alemany ja havia aconseguit el que volia durant quinze dies: crear malestar entre els afeccionats a l'esport, crear incertesa, remoure, entre els immigrants de barriada (llegiu forasters), un sentiment d'odi cap a Catalunya i cap al Barça, que no els deixaven veure el seu Madrid del cor i de tota la vida. I clar, com que "ezto ez Ezpaña" com diuen ells, era una "ingustisia".

Al senyor Alemany i al seu diari li podem dir que tot això no servirà de res, perquè amb els anys hem après de llegir entre retxes, que és l'únic que ell sap escriure, tira la pedra i amaga la mà, com els covards.

Andreu Bauçà

VOCABULARI RELACIONAT AMB COTXES

Barbarisme

Embrague
Freno
Asiento
Maletero
Ventanilla
Seguro
Panel
Mando
Faro
Limpiaparabrisas

Forma correcta

Embragament
Fre
Seient
Maleter
Finestreta
Assegurança
Plafó
Comandament
Far
Eixuga-parabrisa

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

CAIXA DE PENSIONS

"laCaixa"

Agència
SANT JOAN

"SA BANCA"

C/ Mestre Mas, 11
Tel. 52 60 66
SANT JOAN

BANCA MARCH

EL TEATRE DEL CENTRE CATÒLIC: UNA RUÏNA ENMIG DEL POBLE

El 10 de novembre de 1978, després de més de trenta anys de representacions teatrals, exhibició de pel·lícules i vetllades musicals, el cine-teatre del Centre Catòlic de la vila es va calar foc. Enguany, el 1989, onze anys després de la desgràcia, el que va ser un dels centres socials del poble ha quedat com un solar, al bell mig d'un dels edificis més singulars del poble, farcit d'escombraries, brutor i, una cosa du l'altra, de rates i niu d'infeccions.

Pràcticament el dia després de l'incendi, es va constituir una comissió que, en principi, havia de fer el possible per solucionar la situació: s'havien d'escombrar les ruïnes i s'havia d'aixecar de nou el local. Es manejaren diverses solucions: un renovat cine-teatre, una residència de vells, un poliesportiu tapat... que al final varen quedar en un no-res.

Encara ara és el moment d'esperar explicacions oficials —del Bisbat o de l'Ajuntament— sobre aquest retard. El poble de Sant Joan té dret a rebre aquestes explicacions, i també en té a exigir que es solucioni el desastre, al cap i a la fi, si no ho record malament i no m'han enganyat, el Centre Catòlic de Sant Joan va ser una donació «al

poble de Sant Joan» i, cosa que ho hauria de simplificar tot, va ser un edifici construït per i amb diners santjoaners. Molts santjoaners hi perderen hores de feina i diners per construir aquest edifici que, hores d'ara, no té cap funció social que se'n pugui beneficiar el poble.

És hora de tornar a remoure un tema que sembla destinat a ser tingut en compte només en temps d'eleccions, quan es prometen solucions per a tot i es regalen paradisos als desprevinguts electors, que queden enlluernats per l'espectacle electoral i no se'n recorden que, ben enmig del poble, carregat de brutor i de rates, hi ha un solar ruïnós on hi ha la possibilitat de fer-hi un bon local perquè els santjoaners se'n puguin beneficiar.

Per ara, no l'aprofiten ni els seus propietaris legals, els quals encara no hi ha hagut manera de saber si és el Bisbat, l'Ajuntament o, com també s'ha dit, mig en broma mig de veres, «el poble de Sant Joan», ço és, tota la colla de joanins, com ens diuen per devers Artà.

M. Sastre

ANTONI FERRIOL, PRESIDENT DE L'APA

Ha ocupat alguns anys la vice-presidència, i des de l'octubre del 88 ocupa la presidència de l'APA. Antoni Ferriol Gomis qualifica la seva labor de continuïtat amb l'anterior junta directiva. Mel i Sucre ha volgut parlar amb ell.

- *Com heu arribat a la presidència de l'APA?*

- Som president de l'APA des del curs 88-89. Al començament de curs l'APA i els mestres convoquen els pares dels alumnes per triar la nova junta. Cada pare posa sis noms i els dotze més votats formen la junta, i aquesta junta elegeix els càrrecs.

Fins l'any passat tots els pares n'eren socis, ja que no hi havia quota. En l'actualitat hi ha uns setanta socis que paguen quota.

- *Quins són els vostres companys a la junta directiva?*

- La junta directiva està formada per les persones següents:

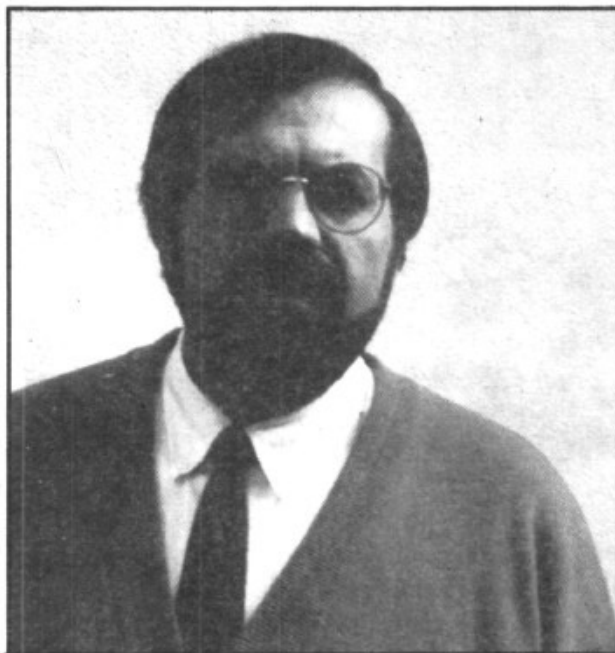
President: Antoni Ferriol
Vice-president: Miquel Vidal
Secretari: Gabriel Company
Tresorer: Miquel Torrens
Vocals: Maria Magdalena Jaume
Petra Valkowiak
Jordi Gayà
Miquel Alzamora
Josep Bauçà
Jordi Gayà
Antònia Bauzà
Miquel Mates

- *Quines candidatures hi havia a les passades eleccions?*

- En aquesta ocasió, no hi hagué candidatures, sinó que les eleccions foren de tipus personal. Hi participaren uns quaranta pares i el vot fou secret.

- *Què pensau de l'anterior president?*

- L'anterior president era na Petra Valko-

wiak i actualment hi ha una continuïtat de la tasca que fins ara s'ha fet. En anys anteriors jo havia estat vice-president, excepte l'any passat, que vaig ser vocal. Els vocals s'elegeixen cada dos anys; els càrrecs de president, vice-president, tresorer i secretari canvien, de dos en dos, en anys alternants.

- *Quina creieu que ha de ser la funció de l'APA?*

- La funció primordial de l'APA vol ser ajudar l'escola en les coses que els al·lots han de menester i que el ministeri no dona.

- *Quines activitats desenvolupa l'APA en l'actualitat i quins projectes de futur teniu?*

- Quant a activitats, podem parlar del curset d'anglès (en fem un cada any), esport escolar i jocs escolars (futbolet, bàsquet i atletisme), material de feina de l'escola, hivernacle,

les fotocòpies que els al·lots empen les paga l'APA. Altres anys hem comprat la fotocopiadora, una torre de música...

Quant als projectes de futur hem de parlar que fem gestions per aconseguir material esportiu per als jocs escolars (sobretot camisetes i xandalls); organitzem la festa del Sol que Balla, com solem fer cada any...

- *Quines relacions teniu amb el professorat, altres APA, Ajuntament i altres entitats?*

- Amb el professorat: l'APA sempre s'interessa a satisfer les necessitats dels mestres. A les juntes, sempre hi assisteix un mestre i hi exposa les seves peticions i problemes, i l'APA ajuda amb el que pot.

Amb les altres APA: no hi estem relacionats. Cada associació és una cosa molt diferent, solen tenir diferents problemes segons la magnitud de l'escola.

Amb l'Ajuntament: a les nostres reunions hi ha d'assistir el delegat de l'Ajuntament, que és en Joan Sastre, però que a causa de les moltes ocupacions que té no pot assistir-hi gaire. L'única cosa que l'Ajuntament fa per l'APA és subvencionar la festa del Sol que Balla.

El CIM sol ajudar cada any, sobretot per la

festa del Sol que Balla. Enguany s'ha demanat al CIM una subvenció per a material esportiu.

Altres entitats: l'escola ha establert vincles amb altres entitats, com per exemple amb el Club de Voleivol, que és el que s'encarrega del voleivol escolar, que tants bons resultats ha ofert al nostre esport.

- *Quin és el funcionament de l'APA?*

- L'APA, com ja hem dit, té uns setanta socis, que paguen cinc-centes pessetes anuals per família. Amb els pares fem una reunió cada any per triar els recanvis de la junta.

- *Com es finança l'APA i quines inversions realitza?*

- Amb les quotes es reuneixen unes trenta-cinc mil pessetes anuals, la resta de doblers es treuen de rifes i subvencions. Aproximadament es mouen unes tres-centes mil pessetes durant un any normal. En anys extraordinaris, com l'any en què comprarem la fotocopiadora muguérem unes sis-centes mil pessetes, que aconseguírem en rifes. La festa del Sol que Balla sol costar unes cent-cinquanta mil pessetes, la qual cosa és una gran despesa per les arques de l'APA.

Arnau Company
Gracià Sánchez

Orquestra Simfònica de Balears

«Ciutat de Palma»

Director: Luis Remartínez

ES CONVOQUEN PRÒVES D'APTITUD PER COBRIR LES
PLACES DE:

- Violíns ■ Violoncel·los ■ Flauta/Flautí ■ Oboè ■ Fagot
- Trompeta ■ Percusió/Tímbal ■ Violes ■ Contrabaixos
- Clarinet ■ Trompa ■ Trombó

Les audicions tendran lloc del 10 al 16 d'Abril 89.

Per a més informació:

Secretaria de la «Fundació Pública de les Illes Balears per a la Música» - Telèfon (971) 71.11.39 - C/ Sant Felip, n.º 8 - A Ciutat de Mallorca

FIAT

AUTO VENTA MANACOR

FIAT-TIPO

ELEGIDO MEJOR COCHE DEL AÑO '89 EN EUROPA

COCHES USADOS SEGUROS

BMW 323-i techo, llantas, spoilers, etc.
 BMW 320-i techo, llantas
 Seat Ibiza 5 puert. 1200.....PM-AS
 Suzuki descapotable.....PM-AG
 Opel kadet GLS 1600 perf.,
 equipado.....PM-AL
 Fiat uno diesel 1.7.....PM-AL
 Seat marbella GL 5 velocidades.....PM-AM
 Seat panda trans.....PM-AB
 Citroen visa 1100.....PM-AD
 Talbot horizonte metalizado.....PM-S
 Ford fiesta ghia 1100.....PM-T
 Ford fiesta L.....PM-V
 Renault 18 económico GTS.....PM-O
 Ford fiesta 1400 negro perfecto.....PM-AK
 Citroen BX 1600 TRS.....PM-Z

ECONOMICOS

Seat 132 diesel (185.000).....PM-K
 Ford fiesta (160.000).....PM-M
 Sanglas 500.....PM-L
 Seat 127 económico (135.000).....PM-O
 Panda 35.....PM-S
 GS - X2 solo 85.000.....PM-O

OFERTAS DE LA SEMANA

BX TRS 1600 725.000

Suzuki descap. 590.000

ADÉU A UN AMIC

(Francesc Company Bauzà, entre nosaltres en Paco Mena)

Durant la teva vida vares formar part com a directiu d'unes quantes entitats, vares ser el Cabil·do Sindical de la Germandat de L'auradors, fundador i dirigent del Teleclub, directiu de la Penya Motorista i primer regidor i després batlle de l'Ajuntament de Sant Joan.

D'entre totes aquestes activitats, només vull esmentar-ne una: el teu pas dins la cooperativa agrícola, com a directiu.

Record que, per devers els anys seixanta, un grupet, del qual n'eres un dels capdavanters, s'interessaren per fundar una cooperativa agrícola a Sant Joan, i vares ser tu l'encarregat de demanar informació als organismes oficials d'aleshores; i la resposta va ser que, a Sant Joan, ja hi havia enregistrada una cooperativa i que, per tant, intentàssim reactivar la que, en teoria, ja existia. I així ho férem.

Ens vàrem inscriure com a socis i, a la primera assemblea que assistírem, sortírem elegits vocals i, encara que hi havia inquietuds i moltes ganes de tirar endavant, va haver de passar un cert temps per poder funcionar com a cooperativa, ja que les circumstàncies estructurals i polítiques d'aleshores eren poc favorables al cooperativisme.

Des d'aquell temps, sempre has estat involu-

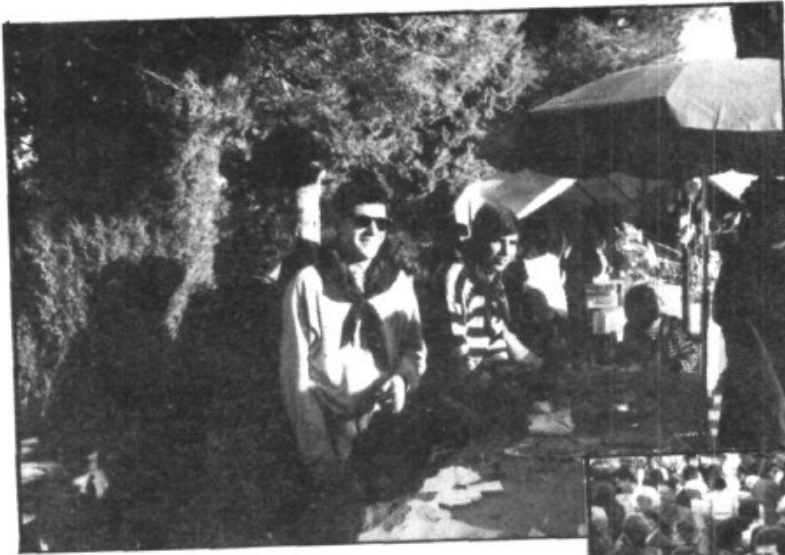
crat de qualque manera en les tasques de la cooperativa, a temporades fent feina de secretaria, tresoreria o encarregat del registre del llibre de caixa.

A la reunió de la Junta Rectora del mes passat, on tu assistires, va ser decisiva la teva opinió sobre les normes per les quals ens havíem de regir a l'hora de concedir ajudes o insígnies a les entitats que ens ho demanassin. Després de distintes opinions -que si a tots se'ls havia de donar igual, o que no se'ls havia de donar res- vares dir que la Junta Rectora estudiàs cadascun dels casos de sol·licitud, exposant que sempre que fos per promocionar la joventut o la nostra cultura s'havia de col·laborar de la manera que la cooperativa pogués.

Crec que aquesta va ser la teva darrera intervenció com a directiu de la cooperativa i, creu-me, que va ser decisiva i que en moltes ocasions es tindrà ben present.

Adéu, amic Francesc.

Antoni Sastre

Permís atorgat pel "batle del barri del carrer del Frare" i alhora "Quinto d'Honor", donat als Quintos d'enguany autoritzant-los a residir a la casa de Can Torrat i a realitzar totes les activitats pròpies dels quintos durant la seva "Setmana Gran".

San Joan dia 15 de Marzo de 1989

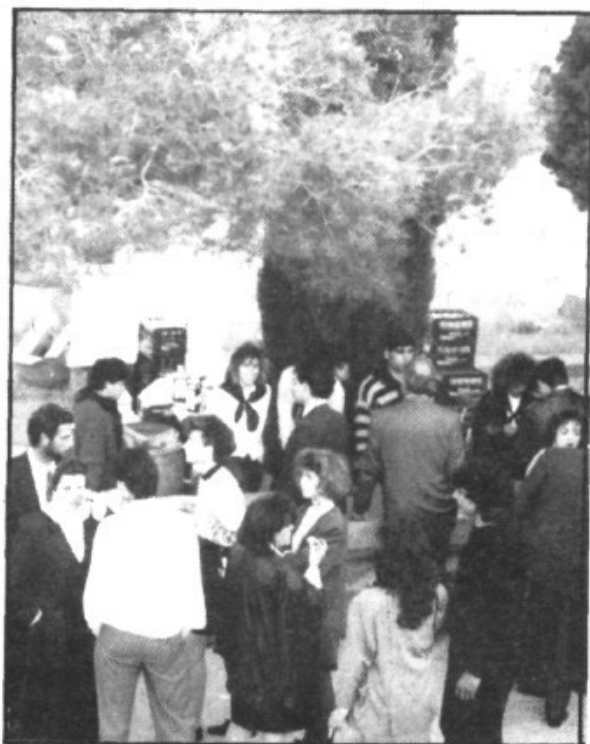
yo Bartolome Bau Ribart y hijo de la Evidencia catalina Ribart Gelabert dueño de la casa de nominada casa de l'al d'amos habitantes de los quintos para el tiempo que dispongamos de la casa de can Torrat

tendran derecho sobre el camino de paso de la casa de can Nadal y podran hacer a los coches ~~de~~ delante de la casa y si no es necesario no seran molestados sin mostrar ternidad solo se podra alquilar la los quintos durante el tiempo que dispongan de ella

despues de ellos nadie podra abitar en la casa de can Torrat en caso que dichos quintos tuvieran algun problema con el dueño de la casa Miguel Bover Gelabert llamado con los hijos Jovénis acudirán a la señora catalina Ribart Gelabert calle Sarcas nº 17 Bayas con documento notacional de Montañal nº 41.358.227. nº 41.358.228 y conserva en un documento todo el tiempo que dispongamos de la casa de can Torrat

firma el hijo por su abuelo Bartolome

Bau Ribart nº 41.358.228

CRÒNICA DELS QUINTOS

Aquestes dates, la quintada de 1968 ha fet la tradicional, popular i també criticada —sobretot des de les institucions locals— festa dels Quintos.

Aquests 22 quintos i quintes, encara que n'hi ha hagut que no hi han participat i que enguany fan vint-i-un anys, han matingut un any més la tradició al nostre poble.

La crònica dels quintos d'enguany ha estat la següent:

— Per les festes de Nadal feren un sorteig per començar a recollir doblers, sortejaren aparells electrodomèstics.

— El dia del Quart Diumenge feren panades, que vengueren a la festa de Consolació.

— El dia 19 de març, festa del Ram, es passejaren pel poble amb un xot, que després rifaren.

— Per la setmana Santa s'instal·laren a Can Torrat, on penjaren el pi. En principi, tingueren problemes amb un veïnat, però tot es va arreglar quan els quintos el feren "Quinto d'Honor".

— Els hem pogut veure passejant pel poble a tota velocitat en un 850 vermell amb moltes clapes blanques, tirant coets per les finestres a qualsevol hora del dia i també de la nit.

— Dimecres dia 22 de març, al vespre les coses es posaren un poc negres per als quintos, ja que els de l'any que ve i un bon estol de jovenots anaren a prendre 'ls el pi. Bé, allò semblava la guerra: taronja amunt, taronja avall, ous, aigua i altres artíl·lugs volàtils per tot. Al final els varen prendre el pi i el dugueren a la plaça.

— El més curiós és que l'endemà un home anà a la plaça amb un motoret de serrar, tallà el pi a trossos i el se'n va dur. (Devia ser per tenir un record dels Quintos?)

— L'assumpte de les taronges encara no ha acabat, ja que un veïnat anà a la guàrdia civil perquè li havien posat una façana que feia oi, entre ous i taronges. Ja veurem com acabarà.

— Dies després els vàrem poder veure descotorrats pels bars del poble, ja que les gallines de les possessions enguany s'havien entrenat per córrer.

— La sorpresa va ser el dia de Pasqua quan tothom esperava el mercat d'eines diverses que no existí. Es veu que enguany hi havia un sereno que els empenyava en la seva tasca recol·lectora.

— El dia de la segona festa cantaren panades. Començaren davant la casa del batle i després continuaren per tot arreu. Aquest dia, instal·laren el mercat d'eines i ormeigs, en el qual, fins i tot,

posaren el seu cotxe de clapes blanques (devia ser perquè ja estaven cansats de colcar).

Ara només manca que facin la berbena i esperar que els quintos de l'any que ve ho facin tan bé com els d'enguany, es matingui aquesta festa i que des de les institucions locals els donin suport i no els posin traves.

Ha començat el curs de ball de saló ELS SANTJOANERS/ERES ES DIVERTEIXEN AMB EL BALL ANTIC

El diumenge dia 12 de març va començar a la Casa de Cultura el curs de ball de saló, que durarà aproximadament vuit setmanes. El curs organitzat pel Club Temps Lliure i amb la col.laboració de l'Ajuntament de Sant Joan el fa el jove professor Manuel Castelló, el qual està ajudat per la seva simpàtica esposa Francesca Salas.

No cal dir que aquest primer curs és un èxit. S'han hagut de fer dos torns per donar cabuda a tots els assistents. El primer grup format per joves no tan joves està interessat en ritmes més pausats i en aquells en què la simbiosi de la parella és el *leit motiv* del ball. En el segon grup els marges d'edat són més poc estrictes; si bé en aquest grup, tot i aprendre-s'hi els típics ritmes dels *vals*, *blues*, *txà-txà-txà* hi ha un interès preferent pels balls de ritmes més moguts com són ara el *rock'n roll*, la *polca*, el *mambo*, *boogie*.

Malgrat tot, l'evolució del curs està dirigida per en Manuel i na Francesca i seran ells els qui determinaran en darrer terme les passes a seguir.

En Manuel, que és ciutadà, és professor i pedagog. Fa dotze anys que es dedica a la docència d'una manera professional. Va assistir a cursos amb el ballarí i coreògraf Toni Escartín, campió del món de *rock* i amb Carme Marquès i Ventura Moreno Torres. Va ser, precisament, amb motiu d'haver guanyat no fa gaire un concurs de ball de saló a Palma que es va embarcar en el projecte de fer-ne classes. Així va ajuntar la seva vocació professional de pedagog (fa feina a l'educació d'adults a distància) amb la seva afició de ballar.

Actualment fa classes de ball a Sant Jordi amb la seva esposa i a Palma i a Lluçmajor amb Carme Seguí; ara ho fa, també, a Santa Maria (on assisteixen 30 dones per 4 homes).

Ara a Sant Joan tenim un reflex de l'auge que els darrers anys el ball de saló té per Europa i, també, per descomptat a Mallorca. De moment, els santjoaners/eres estan disposats a demostrar-ho. Continuarem informant.

LA PARTICIPACIÓ DELS SOCIS A LA COOPERATIVA

L'assemblea general que es fa cada any a la cooperativa té molta més importància de la que normalment li donen la majoria dels socis; una prova ben evident és que ben poques vegades s'arriben a reunir la meitat dels socis que formen part de la cooperativa.

Encara és més fòtut si pensam que una bona part dels que assisteixen a l'assemblea adopten una actitud de *menfotisme* a l'hora d'elegir els que hauran de ser els seus representants dins la Junta Rectora; i els elegits seran els que, amb més encert o desencert, decideixin el futur de la cooperativa.

De vegades, les decisions no tenen gaire importància, però d'altres sí que en tenen, i molta. Podem posar com exemple el fet que, en el seu moment, la Junta Rectora va haver de decidir el canvi dels terrenys de Son Juny pels terrenys on actualment hi ha el magatzem i després hagueren de decidir com i de quina manera s'havia d'edificar i fer funcionar el magatzem perquè donàs un bon servei als socis.

Una altra decisió important de la Junta Rectora va ser la d'entrar a formar part de la xarxa de distribució i explotació dels trasts de productors del mercat de Palma.

I una altra decisió, molt important ja que pot influir en el futur de la nostra cooperativa, és la del grau de participació en la cooperativa de segon grau. Aquesta cooperativa de segon grau comença a tenir molta importància, parlam d'un patrimoni de molts milions i d'una plantilla de tècnics i obrers bastant considerable; i per una cooperativa com la nostra pot ser un encert, o un desencert, si a l'hora d'integrar-nos en aquesta cooperativa de segon grau disposam de les persones adients, interessades a fer un seguiment de com es va desenvolupant aquesta nova manera d'entendre el cooperativisme.

Per tot això, és molt important que els que surtin elegits, i acceptin el càrrec dins la Junta Rectora, siguin conscients del càrrec que accepten i assisteixin a les reunions per

exposar les seves idees i, en cas d'haver de prendre decisions, donar la seva opinió i vot.

És freqüent veure com, alguns dels que formen part de la Junta Rectora, ben aviat es cansen i deixen d'assistir a les reunions. I si se'ls demana per què no hi assisteixen, et contesten «i perquè tanmateix fan allò que volen», i tenen raó, perquè és ben normal que els que hi són decideixin les coses segons els seus criteris ja que el que no poden fer és endevinar les idees i opinions dels que no hi són.

La conclusió és que els que en principi no pensin assistir a les reunions per donar la seva opinió, tant si és a favor com en contra, val més que ja no es presentin per ser elegits membres de la Junta Rectora i que el càrrec l'ocupi una altra persona amb ganes de fer feina i preocupar-se per la cooperativa.

Antoni Sastre

mel i sucre: dolcet, dolcet

— L'Ajuntament volia comprar un "busca" (aparell radiofònic que duen els *yuppies* a la corretja i que serveix per a la localització immediata del que ho porta) a la *metgesa del poble*. L'Ajuntament incapaç de fer complir la llei —o sia, la residència fixa a Sant Joan—, enlloc de suggerir a la mateixa la compra, com més aviat millor i de la seva pròpia butxaca de l'aparell ho vol comprar a compte de les arques municipals. Hi és que ho són generosos amb els diners dels altres!!

— Els **Quintos 89** es veren obligats a canviar la tradicional diada o vesprada de la recerca d'objectes de tota mena pels voltants del poble, que més tard són exposats a la plaça de l'Església. La causa del succès fou la insistent vigilància exercida pel jurat de la Societat de Caçadors durant tota la nit. Aquest senyor està contractat per l'esmentada entitat amb unes subvencions de l'Ajuntament a més de fons propis de la mateixa associació. Aquesta alegal financiació pareix que comporta un bi-comandament que a em resulta estrany.

Voldria saber qui va donà de l'Ajuntament (és de suposar que no fou la Societat de Caçadors) l'ordre perquè es fés aquesta vigilància i en base a què. Es que per ells no és una manifestació cultural, el ritual del qual únic a les Illes Balears i del qual se n'han fet ressò els diaris insulars i peninsulars? És que just són manifestacions culturals la Festa des Pa i es Peix i el Butifarró, per posar un exemple i per això reben subvencions? Perquè aquest interès per dissimular costums per alguns d'ells, salvatges i no la mateixa preocupació en l'acabat de totes les obres municipals?

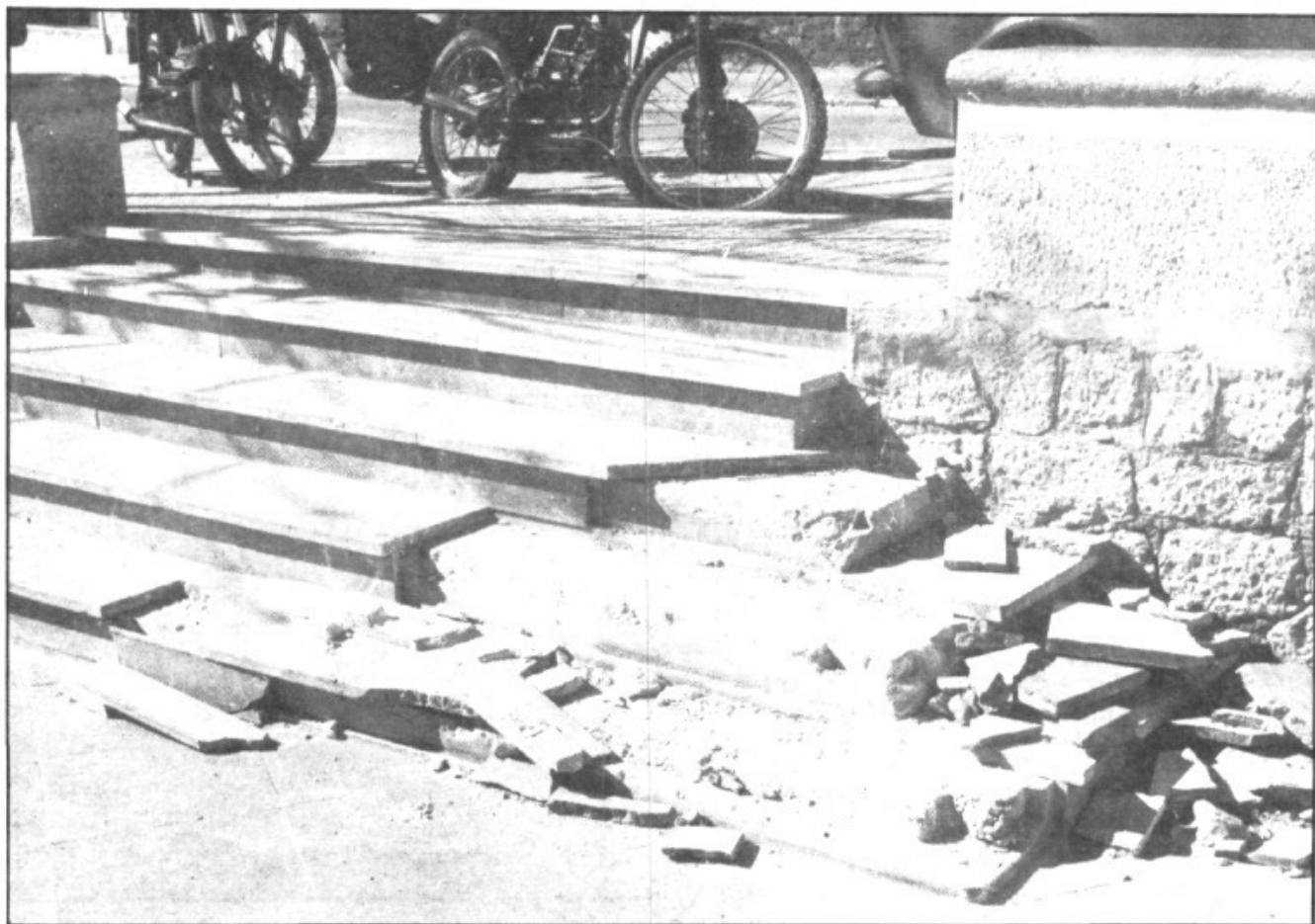
— Vos imaginau el cost que poden tenir **3.000 metres d'acera completa al camp d'en Fiol**? I perquè aquest interès que aquesta obra la realitzi *amb exclussiva un sol constructor*? (Continuarà).

— M'arribat a orelles que un *conegut constructor de Manacor* dedicà més de 3 milions de pessetes en paneres nadalenques, totes elles d'un preu superior a 50.000 ptes./unitat destinades a felicitar el Nadal a polítics de Mallorca de tota casta. El repartidor durant el seu pelegrinatge s'aturà a Sant Joan.

— *El batlle de Sant Joan* demanà al seu homòleg de Sineu permís per poder fer matança a l'escorxadador nou del poble veïnat. El de Sineu, després de parlar-ni, li contestà que amb els diners de la plaça ell també en podria tenir un. Estic segur que el batlle de Sineu no ha vist la plaça perquè si així fos encara ara podríem sentir les seves rialles.

— I és que els esdeveniments ens obliguen a tornar parlar d'un tema molt espinós que, a llarg plaç, es pot convertir en la creu del consistori actual.

Com tots podeu suposar ens referim a la plaça del Centre. El temps i la deficient qualitat de la seva construcció ens estant mostrant les entranyes de la plaça. Aquestes entranyes no es caracteritzen precisament per la seva solidesa.

El llit de l'escalera que dóna al carrer de Palma és d'un groc que pareix maletís, o picadís, no ho sabríem distingir! M'hi jugaria el coll que per la construcció d'aquest llit sols no hi posaren un miserable sac de ciment. Els escalons no foren abeurats, ni poc ni molt, gens. El resultat està a la vista i, hi estarà més, si qualcú no hi posa remei.

Pensar que amb el cost de la plaça, més de 9 milions de pessetes, avui en dia encara es podria fer una casa nova.

— L'Ajuntament intentarà per enèssima vegada cobrir la plaça que amb la jubilació del celador quedà vacant. Després de dues contratacions temporals fallides, ara es convoca la plaça en propietat. Pareix que serà una plaça mala d'omplir; tanta por fan els "manamolt" de la casa de la vila perquè el personal no s'hi quedi?. O és l'escassa retribució que té la plaça el que la fa poc atractiva? Serà la por d'haver de sentir molts senyors al mateix temps?

Com canvia el temps, places que abans eren cobdiciades, actualment no interessen a ningú i, a més, amb la situació en què es troba el nostre Ajuntament.

Joan Bauçà

MELI SUCRESPORT

DISSET ANYS DESPRÉS

Fa uns quants diumenges visità la nostra vila l'equip del Colònia de tercera regional. Aquesta visita, en principi, semblaria com la que fa qual-sevol dels equips que passen pel camp de Son Juny. Però no. Un home, prou conegut per l'afecionat de Sant Joan, sobretot els menys joves, formava part de la defensa del Colònia, tal com ho féu fa disset anys en el Sant Joan. Aquest home, molts el recordareu, és en Felip. Lliure, de molta classe, elegant, net... Doncs bé, en Felip —quaranta anys i escaig— es retrobà amb un camp de futbol molt conegut, però canviat —pensau que hi jugà uns set o vuit anys—, i amb un company, un poc més jove, però no tant, en Miquel Alzamora.

Ara i aquí, cal recordar que en Felip formà part d'aquell equip que jugà, amb un bon èxit, a la primera preferent —quan aquesta venia a ser la tercera divisió actual. Alguns dels jugadors més destacats d'aquella època, a més de Miquel Alzamora, són Izquierdo, Bonnín, Carrasco, Carrió, Marcial, Lluís (ex-jugador del Mallorca), Sagrera, Palmer, Obrador (actualment jugador de hòquei patins), Torrado, Anselmo... Els mecenes d'aquests temps foren en Rotger i el metge Mena, que, com a presidents, hagueren de boquinar doblers de la seva butxaca, ja que en aquells temps tothom cobrava qualque quantitat. No és com ara, que els jugadors són de Sant Joan i juguen per amor a l'art i qualque vegada un directiu o afecionat es despenja amb una porcella o amb un frit. Eren altres temps i altres plantejaments.

Passem ara ja, després de mencions honorífiques, als resultats d'aquesta mesada. Cal dir que

els resultats de l'equip de tercera regional no han estat del tot molt positius. En quatre partits només ha aconseguit quatre gols, tots en un mateix partit. Ha perdut el seu primer partit fora de casa. Però, gràcies als mals resultats dels equips que lluiten per les primeres places, continua el quart o el cinquè.

El 26 de febrer tingué lloc el partit entre el Santa Maria —líder— i el Sant Joan. El nostre equip mantingué la imbatibilitat a fora camp. Fou

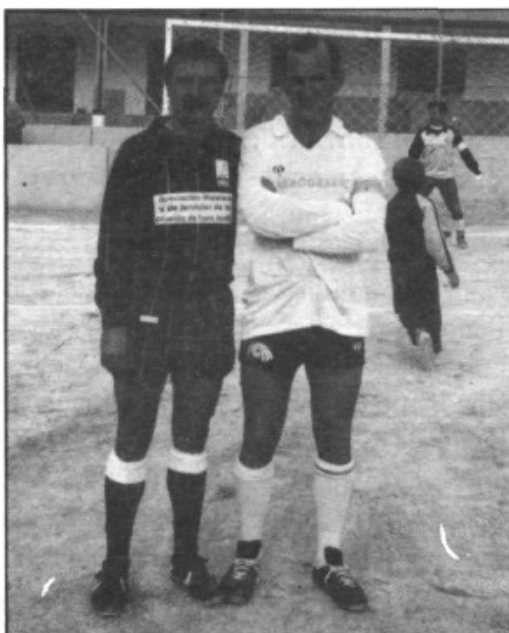
un partit que acabà amb el resultat inicial. Cal recordar que el Sant Joan hagués pogut guanyar, si no hagués estat que el vent —no deixà de bufar gairebé durant tot el partit— s'aturà en el moment que Miquel Gayà xutà una falta que pegà al pal.

El 4 de març, vingué a Son Juny el Colònia. Com ja hem dit abans, es retrobaren dos antics companys: Miquel Alzamora i Felip. El Sant Joan jugà un mal partit i només pogué empatar a zero. Felip i un vellet com ell no deixaren que cap dels nostres davanters fora-

dés la seva porteria. Un partit per a l'oblit.

El 12 de març el Llubí acabà amb un rècord històric: el Sant Joan perdé per un a zero i perdé, així, la imbatibilitat a fora. Un partit nefast. El del Centre errà dos gols claríssims sol davant el porter —s'acollonà i arrufà la cama, quan el més difícil era tirar la pilota a fora. La defensa no estigué gaire fina. Els de Llubí ni arribaren a porta per fer el gol. Val més oblidar.

El 19 de març vingueren a Sant Joan els destralers del Joventut d'Inca —diem destralers perquè a Inca els inflaren a potades, si no ho creieu

PERSONALÍSSIM

el dia vint de Sant Joan, dia 28 de febrer de 1989.

És molt estimat i ben volgut psico-professor, deixeu de banda la meua usual i estimada prudència per atrevir-me a demanar la vostra inestimable ajuda per desxifrar el contingut de la declaració d'amor que el príncep romanès Mony Vibescu adreça a la senyoreta Lutulucine d'Amône, al boulevard de les Mallesherbes de París:

« Però la meua fortuna i el meu amor als vostres peus. Si us tinguéssiu al llit, us demostraria la meua passió vint vegades seguides. Que les onze mil verges i, fins i tot, les meues mil verges em castiguin si mentiro »

La meua prudència no m'impedirà de confessar que les paraules del príncep Mony Vibescu causaran una molt bona impressió en la seva, a partir de pocs moments després, amant, la senyoreta Lutulucine d'Amône.

J també us vull demanar, perdoneu-me l'abreviament, fruit dels brutes lunars, el vostre emetat parer sobre les paraules que la meua sempre estimada amiga, la senyoreta i cantant Schroeder-Devrient, adreça al molt respectable i estimat gentleman anglès, sir Ethebred:

Molt noble dama:

Abans d'aprofundir en el contingut de la vostra carta, us voldríem expressar la més profunda admiració davant tan nobles paraules que reflecteixen la profunditat dels sentiments que s'hi amaguen darrera.

Sense fer més preàmbul intentarem desxifrar el contingut d'aquest missatge objecte de profundes deliberacions per la nostra part.

Referent al primer text citat, creiem que darrera aquesta declaració d'amor tan sublim i profunda s'amaga una proposició deshonest, molt subtilment camuflada sota l'ambigüitat d'unes frases encisadores.

No voldríem ser massa durs a l'hora de qualificar el comportament del príncep romanès Mony Vibescu, però sembla que les seves intencions no són del tot desinteressades: es tracta d'una ànima solitària que ofereix la seva riquesa i el seu cor (però no la seva vida) a canvi d'una relació purament material; només cerca una amant.

El text citat podria ésser utilitzat actualment amb algunes adaptacions, però una vegada analitzat el vertader sentit d'aquests bells mots, no

« Encara que us ho permelo tot, sir Ethebred, per què no ultrapassau mai, quan en feu la cert, els límits de l'amistat més estricta? »

Us prego la estimada prudència en el comentari, sempre savi i ponderat, que us demano que feu sobre aquestes belles paraules.

J encara us demanaria més, estimat psico-professor, que guardeu ~~la vostra paraula~~ la vostra elocüència per demostrar-me la cadència amb què s'han de pronunciar aquests mots majestuosos. Com bé va dir, ja fa prop de dos mil anys, el vell Catul: « M'incomano a tu, jo i els meus amors »

Afectuosament

Helène d'Apollinaire
vescomtessa del Comflent

li podem assegurar que tinguin efecte extrapolats del context històrico-social.

En relació amb la segona cita, pensam que la personalitat de sir Ethebred està marcada per un desengany amorós (potser en un passat llunyà), causa d'un combat intern entre el seu pensament i els seus sentiments: encara que estigui enamorat, la seva raó no pot acceptar aquest impuls del seu cor, ja que pensa que el terme amor significa destrucció (no existeix l'amor etern, per a ell l'amor és efímer), mentre que una amistat vertadera pot perllongar-se més enllà de la mort.

En contraposició a l'opinió del molt noble cavaller anglès, la postura de la senyoreta Schroeder-Devrient, sembla molt egoista, ja que anteposa, primer de tot, els seus propis interessos, sense aturar-se a pensar en les motivacions que condueixen a sir Ethebred a obrar d'aquesta manera.

No obstant això, la postura més lleial és la del gentleman, ja que des del moment que no pot estimar advoca per l'amistat i li atorga el significat més majestuós, car, com va dir un jove poeta, en certa ocasió: "Un amic, sí, un amic, algú que perllongarà el meu recod quan jo ja no sigui aquí".

MANUAL DE LLIGADORS/ORES DE BALL DE SALÓ

Voldríem fer constar que aquests consells només són aplicables a les classes de ball de saló que tenen lloc els diumenges al poble de Sant Joan. El primer pas consisteix a situar-se estratègicament. Tenint en compte que els alumnes es col·loquen en dues fileres segons el sexe, a la dreta els de sexe masculí i a l'esquerra els del femení, seria convenient que la persona interessada utilitzàs tots els artilugis necessaris per situar-se enfront del personatge que interessa conquerir, de manera que els seus ulls estassin en línia recta amb els de l'objectiu en qüestió.

A continuació passarem a fer una breu enumeració dels possibles enginyers que es poden emprar per obtenir el que s'ha anat a cercar:

1. Com hem dit abans, la situació inicial, abans descrita, és molt important. No us talleu davant res, si és necessari heu de trepitjar, pessigar, pegar colzades i, fins i tot, amenaçar, per eliminar als possibles adversaris.

2. Quan el professor ensenya el punt no estaria de més tenir el somriure als llavis, però sense perdre el control de la situació i no oblidar mai la finalitat per la qual s'acudeix a les classes, encara que l'1, 2, 3, tip, 4, tip, pugui ser molt suggestiu.

3. Una vegada après el punt es passa al ball

amb parella; s'han de fer servir tots els sentits i les estratagemes que us hem donat al primer punt, per arribar el primer i prendre possessió de la persona determinada.

4. És important anar en compte als possibles ulls de poll que pot tenir la vostra parella. Una trepitjada fora de context pot tirar per terra tot el que heu aconseguit fins ara. No obstant això, una trepitjadeta oportuna pot ser l'inici d'una relació més intensa i profunda, si utilitzam les paraules adients en aquesta situació.

5. En un principi la distància ha d'esser discreta, però anirà minvant en la successió dels diferents balls, augmentant, al mateix temps, la intensitat de l'abraçada.

Si seguïu les pautes indicades el més probable és que al final del curs hagueu aconseguit l'objectiu determinat, encara que no us podem assegurar que les 4.000 ptes. us haguin servit per aprendre els balls ensenyats al curs.

En el cas, improbable, que els consells que us hem donat no haguin tingut efecte, encomanau-vos al patró dels impossibles; no teniu remei!!

Psicogabinet *Delirium Tremens*

Nota: Anar sempre proveïts de vestimenta i complements adequats (desodorant, *Callicida Sport* per als ulls de poll, pastilletes *Juanola*, etc...).

LA PREMSA FORANA A SANT JOAN. MIG SEGLE D'HISTÒRIA

(1)

A primera vista, sorprèn, que sigui a la comarca del Pla on es concentri una bona part del recent fenomen sociològic anomenat *premsa forana*. A priori a tots aquests municipis es mescla una tradició cultural conservadora basada en la productivitat del sector primari i, per altra part, una base social que a la majoria de pobles veurà durant la República i, abans de la mateixa, la realització d'algunes revistes que serviran de suport ideològic per alguns sectors de la població. A Sant Joan, aquest suport ideològic es veu realitzat amb dues revistes durant la II República; a més Sant Joan presenta un dels índexs de revistes per habitant més elevat de Mallorca. En l'actualitat dues revistes, *Sant Joan i Mel i Sucre*, conviuen per a un total de 1700 persones.

És evident que durant la dècada dels 30 els interessos de la societat mallorquina seguien encaminats en una economia de subsistència basada fonamentalment en l'explotació de la terra. Resulta sorprenent que a molts municipis del Pla de Mallorca subsistissen una sèrie de revistes com a pretexte que antany hi havia activitats culturals no basades exclusivament en l'agricultura. De fet, en una primera fase del fenomen premsa forana, les primeres publicacions estaven bastant lligades al factor medi-ambiental; anys més tard, sobretot amb la instauració de la II República, aquests mitjans de comunicació esdevindran,

la majoria de les vegades, com un suport ideològic per als partits polítics del moment. A Sant Joan la marxa d'aquests mitjans de comunicació s'inicia precisament durant aquest període polític.

La Pandilla fou l'òrgan d'expressió dels conservadors locals i la plataforma on es defensava l'ideari polític a seguir. Una de les finalitats de *La Pandilla* era la polèmica periòdica amb els republicans que escrivien a *El Republicano*. Tant un com l'altre esdevingueren mitjans únicament polítics i bàsicament feien referència a qüestions polítiques de contínua actualitat.

Els seus articulistes sempre pseudònims, dels quals encara n'hi ha de vius, concentraren els seus esforços en el pseudònim el Pagés de Son Garrové que mantenia vius i continus debats i polèmiques amb el Pagés de Ca-Alicant, màxim exponent del seu rival *El Republicano*, semanari bilingüe anticaciquil de caràcter comarcal amb seu a Sineu i que era editat conjuntament amb els republicans de Ariany, Maria de la Salut, Llorito, Petra, Sineu i Sant Joan. A la seva capçalera duia una frase de Lerroux, el que fa pressuposar que respectaven el discurs lerrouxista. Com a *La Pandilla* a *El Republicano* la majoria d'articles eren pseudònims i, en aquest cas, hi havia retalls i articles d'altres revistes i periòdics de difusió més àmplia. Majoritàriament la llengua dominant era el castellà, però s'usava també el català, de vegades com a llengua secundària.

Habitualment i en períodes diferents, que solien coincidir amb eleccions polítiques, s'editaven uns fulls propagandístics tant per l'una com per l'altra revista. Bàsicament, durant aquest període la premsa escrita comarcal tendrà un caràcter polític i Sant Joan no en serà una excepció.

Quasi després del trist *alzamiento*, les forces vives del poble, entre els qui figuraven a més del batlle, Francesc Oliver, l'apotecari Climent Gayà, el secretari Jordi Miró, el poeta Miquel Gayà, el Pare Rafel Ginard, Ramon Gayà pvre., Josep Rosselló Ordines i d'altres) consideraren viable l'edició d'una revista al poble. Des de 1941 en què inicià la singladura i sota el patrocini de l'Ajuntament sortiria periòdicament *Documenta*, revista que amb el subtítol de *Noticias Históricas y Documentales de Sant Joan* va servir de mitjà d'expressió a bastants "intelectuals" del moment. La marxa acabà l'any 1947 a conseqüència de que la censura es tornà cada vegada més insistent, sobretot pels escrits en llengua catalana que hi sortien (sermons de Pa i es Peix, conferències, poemes, alguns articles d'investigació, etc) tal com indica Miquel Gayà Sitjar. La importància d'aquesta revista fou tan important (aquí ens hem de remetre al meu article publicat al número 101 d'aquesta mateixa revista i que titulava, precisament *Documenta*) que tant Josep Massot i Muntaner, com Miquel Gayà Sitjar enalteixen la seva trajectòria. A més, malgrat que la guerra europea i mundial es fés sentir en tots els aspectes de la vida quotidiana, el poeta Guillem Colom es fa ressò a través d'un

poema dedicat als col.laboradors de la revista i en el que destaquen els següents versos:

*Sobre l'horror del món en guerra,
entre la sang i el foll combat,
bella és la gesta d'una terra
que se retroba en el passat*

Davant l'inconvenient de què en aquells moments no existia cap revista d'àmbit insular i de caràcter científic, a excepció feta del *BSAL (Boletí de la Societat Arqueològica Luliana)* y la revista *Lluch* dels missioners del Sagrad Cor, que servís de plataforma pels nous intel·lectuals, *Documenta* va servir per alguns per publicar textos sobre els temes més diversos i el que és més important, serví també per expressar-se en llengua catalana. La seva importància no serà únicament a nivell de mitjà de comunicació, sinó que contribuirà a la difusió de la *fiesta de les terenyines* i dels certàmens literaris que es celebraven al poble. En aquest sentit hi ha que destacar la participació d'homes com Miquel Colom, Guillem Colom, Miquel Fuster, Ramon Gayà, Miquel Gayà Sitjar, Rafel Ginard, Gabriel Llopart, Francesc de Borja Moll, Antoni Mulet, Antoni Pons, Josep Ramis d'Ayreflor, Josep Rosselló Ordines, Diego Zaforteza, ...

Miquel Company

L'ULL DE VIDRE

Inauguram aquest mes una nova secció a base de fotografies obtingudes arreu del nostre terme municipal. La intenció d'aquesta nova secció és convertir-se en una mena de consciència visual de la gent del nostre poble. Consciència del que hauria o no hauria de ser, segons es tracti; consciència de les accions i actuacions que cal desterrar definitivament i de les que és necessari aplaudir i imitar.

Començam aquesta secció amb les imatges de les solucions que s'està donant, per part d'alguns santjoaners, al problema dels cotxes que ja no s'usen. Els deixen a foravila, contribuint a la degradació del paisatge i demostrant el seu poc sentit estètic. El més fàcil, i el que ha de fer una persona que té un cotxe que no usa i no trobi qui li compri, és llogar una grua i dur-lo al cementiri de cotxes de Sineu, gratant-se, evidentment, la butxaca. És el que es fa a tots els països civilitzats.

AGENDA

Natalicis (març)

Miquel Angel Gomis Salas 10.03.89

Defuncions (març)

Maria Mieras Gual (09.03.07 - 03.03.89)
Francesc Company Bauzà (22.04.28 - 25.03.89)
Germà Chacàrtegui Saez de Tejada (... - 25.03.89)
Maria Juan Font (29.10.1896 - 16.03.89)
Sebastià Mayol Gelabert (... - 17.03.89)

Noces

Joan Cladera Guasp - Catalina Fiol Gayà (18.01.89)
Jaume Sastre Bauzà - Margalida Costa Bauzà (18.02.89)
Francesc Barceló Barceló - Isabel Llaneras Manresa (03.03.89)

Apotecaries de guàrdia

Abril: Diumenges: Dia 2: Vilafranca.
Dia 9: Petra. Dia 16: Sant Joan.
Dia 23: Vilafranca. Dia 30: Petra.

Benzineres

De dia i de nit:
Viñas (Manacor, crta. d'Artà)
Febrer (Manacor, crta. de Felanitx)

Diumenges i festius:

Viñas (Manacor, crta. d'Artà)
Febrer (Manacor, crta. de Felanitx)
Marratxí (Inca, crta. de Palma)
Estelrich (Can Picafort, crta. d'Artà)
El Molinar (Palma, Ramonell Baix)
Prohema (Campos)

Festivitats del mes:

Dia 23: Sant Jordi
Dia 25: Sant Marc
Dia 27: Mare de Déu de Montserrat
Dia 29: Santa Caterina de Siena

Esdeveniments del mes:

Palma: Cicle de Música Polifònica Ciutat de Palma.
Palma: Agroalimentària (del 7 al 9).
Palma: Expoconsum (del 27 a l'1).
Muro: Fira de Sant Francesc (dia 2).
Maria: "Sa Fira d'Abril" (dia 30).
Sant Joan: Moto-cross (dia 16).

Signes del Zodíac

Aries: Estarà massa impulsiu.
Taure: Bastant bé aquest mes.
Bessons: Despistat, no tocaràs bolla.
Canc: Fracàs, però fracàs.
Lleó: Noves amistats, molt interessants.

Verge: Molt actiu, salut dolenta.

Balança: Canvia de costums si vols millorar.

Escorpi: Entretén-te, sinó sucarrà a la paret.

Sagitari: Total!!

Capricorn: La feina et farà profit.

Aquari: Estàs insuportable.

Peixos: Baixa del pedestal i veuràs millor la realitat.

Telefons d'interès:

Bombers: 55 00 80
Metge: 56 03 64 / 28 13 13 (Busca 1179)
Centre Sanitari: 52 63 11
ATS: 52 60 61
Ambulància Montuiri: 64 61 86
GESA: 55 41 11
Ajuntament: 52 60 03
Apotecaria: 52 62 52
Consell Insular: 72 15 05
Govern Balear: 46 34 50
Centre Meteorològic: 26 46 10
Guardia Civil: 56 00 27
OCB: 72 32 99

El Temps

Pluviometria: Febrer, 19'6 Març, 36'7
Març: dia 7: 2'7 dia 8: 5'5 dia 17: 12'0
dia 18: 12'7 dia 19: 1'1 dia 20: 2'7
total: 36'7

La LLuna

Minvant de dia 1 a dia 6.
Nova de dia 7 a dia 12.
Creixent de dia 13 a dia 21.
Plena de dia 22 a dia 28.
Minvant de dia 29 a dia 30.

Previsió del temps:

Estarà remogut entre vent i brusca. Els dies bons seran pocs.

AGENDA ESPORTIVA

Partits que es faran a Sant Joan:

Futbol 3 Regional:

Dia 2 d'abril: Sant Joan - Alcúdia.
Dia 16 d'abril: Sant Joan - Santanyí.
Dia 23 d'abril: Sant Joan - Montaura.

Futbol Juvenils:

Dia 9 d'abril: Sant Joan - S'Horta.
Dia 23 d'abril: Sant Joan - Colònia.

Futbolet:

Dia 9 d'abril: Sant Joan - Montuiri.
Dia 23 d'abril: Sant Joan - Sineu.

Voleivol:

Dia 19 d'abril: Sant Joan - Algaida

MIPER MANACOR

OFERTAS DEL 31 DE MARZO AL 13 DE ABRIL

ALIMENTACIÓN

Fole-Gras Apis 115 grs. Pack 3 u.....	78
Atún claro Massó Pack. 3 u.....	146
Sardinias en aceite Jealsa OL 120	53
Aceitunas rellenas La Española 450 grs.....	99
Pastas sopa El Pavo 250 grs.....	73
Café Soley natural 250 grs.....	138
Galletas Marielú 300 grs.....	81
Galletas girasol Río Pack. 3 u. 600 grs.....	136
Pan sandwich Panrico 600 grs.....	127
Donuts 4 u.....	91
Cacao instantáneo Valor 400 grs.....	168
Chocolate Torras Bitter almendra 150 grs.....	92
Chocolate Torras leche almendra 150 grs.....	92
Chocolate Torras leche avellana 150 grs.....	92
Chocolate Milka 150 grs.....	89
Leche entera Blahi 1' 5 l.....	120

CREMERÍA

Yogur Chamburcy natural.....	22
Yogur Chamburcy sabores.....	23
Yogur Chamburcy natural agrupación 8 u.....	158
Yogur Chamburcy sabores agrupación 8 u.....	173

CHARCUTERÍA

Salchichas Frankfurt 7 u. Purlom	56
Sobres jamón cocido 150 grs. Purlom.....	182
Sobres bacon 200 grs. Purlom.....	161
Queso Gardenia barra y bola 1 kg.....	840
Chorizo barbacoa Revilla 1 kg.....	732
Jamón cocido Revilla 1 kg.....	760
Chorizo Revilla 1 kg.....	795
Jamón Serrano s/h Balaguer 1 kg.....	1.199

BEBIDAS Y LICORES

Zumo Kas Fruit 1 l.....	120
-------------------------	-----

Bitter Kas lata 150 ml.....	44
Cerveza San Miguel Pack 6 u.....	174
Vino Soldepeñas.....	90
Cava Delapierre Glacé.....	349
Fundador.....	582
Whisky Johnnie Walker E.R. 750 cc.....	979
Ginebra Gordons 1l.....	699

PERFUMERÍA Y LIMPIEZA

Jabón líquido Tojaderno 900 ml.....	299
Spray fijador Grafic 225 ml.....	354
Espuma moldeadora Grafic 175 ml.....	328
Desodorante Rexona 220 ml.....	242
Desodorante Rexona Stick.....	171
Colonia Clair Matin 1l.....	344
Pañal Elásticos Dodot T. grande 52 u.....	1.599
Rollo Cocina Marpel Pack 2 u.....	133
Papel Higiénico Scottex Pack 4 u.....	119
Suavizante Mimosín 4 l.....	296
Detergente Luzil 5 kg.....	735

CONGELADOS

Calamar Oliver 1 kg.....	299
Merluza Rosada Oliver 1 kg.....	375
Pescadilla Oliver 1 kg.....	145

MENAGE

Verdulero 3 pisos.....	1.400
Batería cocina 8 piezas.....	4.500
Tendederos con Alas.....	1.462

TEXTIL

Calcetín Tenis Alg. caballero.....	175
Toallas alg. 100 % lavabo.....	328
Toallas alg. 100 % tocador.....	91
Toallas alg. 100 % ducha.....	707
Toallas alg. 100 % maxi.....	1.028
Juegos toallas 3 piezas.....	1.240
Paños cocina.....	137

CALZADO

Zapatos señora trenzados.....	1.950
Zapatos caballero vestir.....	1.495
Deportivos Paredes niño.....	1.950
Deportivos Prestons niño.....	700
Zapatilla Camping T-25-35.....	395
Zapalla Camping T-36-44.....	495

BAZAR

Plancha Ufesa Super Vapor M-61.....	3.180
Plancha Ufesa Seca M-36.....	1.717
Afila-cuchillos Philips HR 2571.....	2.111
Depilador Philips HP 2325.....	6.162

